

Prilomljeno: 03 -03- 2021			Prilog
e-mail	poštom	neposredno	poštom
KLASA: UP/II-034-02/20-01/615			
URBROJ: 383-01/21-14			
Poslovni broj: UsII-396/20-10			

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja SANAC d.o.o., Rugvica, Dugoselska ulica 1D, zastupanog po odvjetniku Marijanu Vešligaju iz Odvjetničkog društva Vešligaj i Sliječević iz Zagreba, Froudeova 9, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba: 1. Hrvatske vode, pravna osoba za upravljanje vodama, Zagreb, Ulica grada Vukovara 220 i 2. Zajednica ponuditelja: Cetina d.d., Sinj, Milenka Buljana 35 i Innecto d.o.o., Sinj, Čosin potok 59, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 10. prosinca 2020.

presudio je

I. Poništava se rješenje tuženika, klasa: UP/II-034-02/20-01/615, urbroj: 354-01/20-8 od 18. rujna 2020. godine.

II. Poništava se odluka naručitelja o poništenju otvorenog postupka javne nabave, klasa: 325-02/19-11/5026, urbroj: 374-1-4-20-60 od 21. srpnja 2020. godine.

III. Nalaže se naručitelju Hrvatskim vodama, pravnoj osobi za upravljanje vodama Zagreb naknaditi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 25.781,25 kn u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

IV. Nalaže se tuženiku Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, naknaditi tužitelju troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

V. Odbija se zahtjev naručitelja – Hrvatskih voda za naknadom troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, pod točkom 1. izreke, odbijena je žalba tužitelja (SANAC d.o.o., Rugvica) kao neosnovana, te je pod točkom 2. izreke odbijen zahtjev tužitelja za naknadom troškova žalbenog postupka.

Protiv citirane odluke tuženika tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da je u predmetnom postupku javne nabave u svom ESPD obrascu naveo popis od devet ugovora kojim dokazuje svoju stručnu sposobnost propisanu točkom 23. dokumentacije o nabavi, odnosno iskustvo gospodarskog subjekta, citirajući točku 23. DON. Ističe da je u tijeku postupka pregleda i ocjene ponude dostavio ispravljeni obrazac ESPD sa novim popisom ugovora, u kojem je prethodni popis nadopunjen sa dodatnih osam ugovora. Svi

„novodostavljeni“ ugovori iz dopunjenog popisa izvršeni su prije trenutka predaje ponude, odnosno ESPD obrasca 21. svibnja 2019. godine, nabrajajući dostavljene ugovore. Međutim, naručitelj nije prihvatio naknadno dopunjeni popis ugovora sa dodatnih osam ugovora koje je tužitelj dostavio po zahtjevu naručitelja za pojašnjenje iz članka 293. Zakona o javnoj nabavi iz 2016., uz obrazloženje da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za prihvaćanje naknadno dostavljenih ugovora, jer je popis dopunjen samoinicijativno. Tužitelj ističe da stručna sposobnost propisana točkom 23. DON, predstavlja činjenicu postojanja ili nepostojanja iskustva gospodarskog subjekta, nastalog prije podnošenja ponuda u konkretnom postupku javne nabave pa se radi o dokazivanju postojanja prošlog iskustva gospodarskog subjekta, koje stručno iskustvo ga kvalificira za konkretni postupak javne nabave. Pritom je važna činjenica da je tužitelj u trenutku predaje ponude raspolagao stručnim iskustvom te je navedenu činjenicu postojanja traženog stručnog iskustva potvrdio popunjavanjem ESPD obrasca. Naknadnim dostavljanjem dodatnih ugovora, koji nisu prvotno sadržani u ESPD obrascu nije došlo do sadržajno izmjene ponude, već suprotno, potvrđeno je da je već u trenutku predaje ponude tužitelj raspolagao traženom tehničkom i stručnom sposobnošću iz točke 23. DON. Pritom niti činjenica da je tužitelj samoinicijativno, bez poziva naručitelja, dostavio taj dodatni popis sa dodatnim ugovorima druge ugovorne strane ne može biti relevantna jer je jedina relevantna činjenica je li tužitelj sa svim (uz ponudu i naknadno) dostavljenim ugovorima ispunio uvjet stručnog iskustva iz točke 23. DON. Naknadno dopunjavanje iskustva ponuditelja koje je postojalo već u trenutku predaje ponude, predstavlja upravo nadopunjavanje u smislu članka 293. Zakona, te dodavanjem popisa prethodno izvršenih ugovora, odnosno iskustva ponuditelja postojećeg u trenutku podnošenja ponuda, te u tom smislu dopunjavanja ESPD obrasca nije došlo do uvođenja novih elemenata u ponudu koji nisu postojali u već inicijalnoj ponudi. Nadalje, iz odredbe članka 293. Zakona ne proizlazi da bi primjena tog članka bila isključena u odnosu na ESPD obrazac, niti je dostavljanjem novih ugovora došlo do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude ili predmetom nabave. Smatra da dozvoljavanje ponuditeljima naknadnog upotpunjavanja ESPD obrasca sa dodatnim stručnim iskustvom koje je već postojalo u trenutku predaje ponude, nije protivno načelu jednakosti i presudama Europskog suda niti odredbi članka 293. Zakona. Tužitelj se referira na praksu Europskog suda te Direktivi Europskog parlamenta i Vijeća 2014/18/EU od 26. veljače 2014. godine (Direktiva 2014/24). Ističe da je propisana mogućnost da se, u samom ESPD obrascu koji se prilaže uz ponudu, može odrediti da je dovoljno da ponuditelj samo navede da ispunjava tražene kriterije (uvjete sposobnosti), a sve činjenice bi ponuditelj naknadno dokazivao, pa tako i navodio svoje prethodno iskustvo, pa je nelogično i neživотно, kao i protivno načelu jednakog tretmana, da se ponuditelju koji je naveo u ESPD obrascu prethodno iskustvo, ne dozvoli da naknadno u tijeku postupka pregleda i ocjene ponuda dostavlja dodatne stavke prethodnog iskustva, a koje su uz to postojale u trenutku podnošenja inicijalne ponude. Poziva se na članak 63. točka 1. stavka Direktive 2014/24, kojom je uvedena mogućnost (u Zakonu obveza) naručitelja zatražiti od ponuditelja zamijeniti gospodarskog subjekta na kojeg se oslanja ukoliko kod ovog postoje osnove za isključenje ili da ne udovoljavaju relevantnim kriterijima za odabir gospodarskog subjekta (uvjeti sposobnosti). S druge strane predmetnom odlukom se gospodarskom subjektu koji je u svom ESPD obrascu naveo vlastito iskustvo, ne dozvoljava da nadopuni popis vlastitog iskustva, koje tumačenje je protivno načelu jednakog tretmana. Nadalje, tuženik je u osporenoj odluci neosnovano utvrdio da tužitelj dostavljenim razjašnjenjem nije otklonio nejasnoće te da nije dokazao da je (ugovorima iz popisa dostavljenim u ESPD obrascu uz ponudu) izvršio poslove iz točke 23. DON u vrijednosti procijenjene vrijednosti nabave od 2.386.000,00 kn, već u iznosu od 1.292.618,24 kn. Ugovori označeni sa 1. i 2. iz popisa-opisa

poslova: popravak ili izgradnja pristupnih putova, sječa raslinja i stabala, proširenje koridora, čišćenje odvodnih kanala u trasama, sječa šikare i grmlja te stabala u razminiranoj trasi, tesanje i rezanje grana i dijelova drveća, skupljanje, utovar i odvoz neopasnog i biljnog otpada na deponij, su dakle već iz tog opisa slični poslovima predmeta nabave (nedvojbeno vrlo slični sa poslovima iz opisa iz točke 48. ovopredmetne DON) i članka 107. Zakona o vodama. Svaki od iznosa ova dva ugovora sadrži „slične“ poslove ovopredmetnim, u iznosima koji višestruko premašuju iznos tražen točkom 23. DON. Bez obzira na to, u koloni 6 tužitelj je izdvojio po njemu „iste“ poslove predmeta nabave, a naručitelj je neosnovano u svom obrazloženju priznao samo vrijednost ovako izdvojenih poslova u koloni 6. Tuženik otklanja ove navode bez posebnog obrazloženja, ističući da se samo poslovi u iznosi od 5.000,00 kn i iznosu od 27.750,00 kn mogu smatrati poslovima sličnim, dok se ostatak poslova iz ugovora označenih u popisu 1. i 2. ne može smatrati poslovima istim kao predmet nabave. Ugovor označen brojem 5. u popisu (naručitelj Šumarska savjetodavna služba) odnosi se na poslove čišćenja i uklanjanja nanosa iz odvodnih kanala, održavanje nanosa iz odvodnih kanala, održavanje propusnosti propusta i prijelaza preko vodotoka, zemljani radovi na manjim izmjenama na kanalima uz prometnice, održavanje/sanacija izljeva, ispusta, drenažnih cijevi, krčenje raslinja u pojasu prometnica i odvodnih kanala, a svi navedeni poslovi koje je tužitelj izvodio iz predmetnog ugovora iznose ukupno 345.750,00 kn, dok tuženik u osporenoj odluci navodi da tužitelj nije otklonio nejasnoću da nije dokazao da je izvršavao poslove iste ili slične predmetu nabave ni financijski iznos. Međutim, tužitelj je u pojašnjenju precizno opisao koji su poslovi i iz kojeg razloga sukladni zahtjevu iz točke 23. DON te je pokazao i točan iznos sličnih poslova od 345.750,00 kn, od ukupno 2.102.261,25 kn, koliko je iznosio cijeli ugovor. Ukoliko je naručitelj držao da tužitelj nije dokazao, odnosno da mu je ostalo nejasno je li tužitelj i u kom iznosu izvršio slične usluge, tada je trebao primijeniti odredbu članka 293. Zakona, mogao je odbiti priznati navedene usluge kao slične tek kada bi to utvrdio, a ne primjenom tereta dokaza na ponuditelja koji je dostavio sve raspoložive dokaze. Upravo suprotno, iz navoda naručitelja u odgovoru na žalbu u ovom postupku isti je naveo da mu je tužitelj dostavio „gotovo 200 stranica novih dokumenata“, pa je vidljivo da isti iz navedenih dokumenata nije utvrdio sve činjenice i okolnosti sukladno članku 301. Zakona. U žalbi je tužitelj naveo za ugovor označen sa 7. u popisu (naručitelj Hrvatske autoceste d.o.o.) da je označio u koloni 5 iznos od 196.750,00 kn, budući se radi o poslovima košnje i krčenja raslinja uz zaštitnu ogradu (vanjsku) autoceste, uz koju se nalazi kanal koji je tom prilikom košen, dakle poslovima sličnim predmetu nabave iz članka 107. Zakona o vodama. Iznos u koloni 6 od 144.950,00 kn, tužitelj je naveo da dokaže da se tu radi o iznosu koji se odnosi upravo na košnju kanala, dakle u kojem dijelu se odnosi na iste radove iz članka 107. Zakona o vodama te je tužitelj kao dokaz za navedeno dostavio i skicu površina na satelitskoj snimci, i naveo kako je činjenica postojanja kanala uz zaštitnu ogradu lako provjerljiva. Naručitelj je ovaj ugovor odbio jer da je na ponuditelju teret dokaza, odnosno da nije na naručitelju da izlazi na teren, čime je ponovno postupio protivno članku 301. Zakona o javnoj nabavi radi utvrđivanja svih činjenica i okolnosti. Tužitelj je u žalbi naveo da je svim dostavljenim: potvrdom o urednom izvršenju ugovora, troškovnikom, satelitskom snimkom i dodatnim pojašnjenjem, dokazao da navedeni ugovor odgovara traženom u dokumentaciji o nabavi te da je naručitelj sve ove činjenice mogao, sukladno članku 264. stavak 4. Zakona provjeriti kod Hrvatskih autocesta d.o.o. (što je prethodno i djelomično učinio i dobio potvrdu o vjerodostojnosti potvrde o urednom izvršenju). Predlaže usvojiti tužbu i poništiti rješenje tuženika, kao i odluku naručitelja o poništenju od 21. srpnja 2020. godine, naložiti naručitelju-Hrvatskim vodama naknaditi tužitelju trošak žalbenog postupka od 25.781,25 kn, kao i troškove upravnog spora.

U skladu s odredbom članka 32. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) tuženik i zainteresirane osobe, naručitelj Hrvatske vode, pravna osoba za upravljanje vodama i Zajednica ponuditelja, pozvani su dostaviti odgovore na tužbu.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim se u cijelosti protivi tužbenim razlozima. Predlaže tužbu odbiti.

Naručitelj se također očitovao o navodima tužbe koje smatra neosnovanim.

Zajednica ponuditelja se očitovala predlažući odbiti tužbu kao neosnovanu.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Iz podataka spisa predmeta dostavljenog sudu tijekom ovog upravnog spora proizlazi da je osporavana Odluka naručitelja o poništenju otvorenog postupka javne nabave od 21. srpnja 2020. godine donesena u ponovnom postupku pregleda i ocjene ponuda, nakon što je tuženik svojim rješenjem od 4. lipnja 2020. godine poništio prethodnu Odluku naručitelja o poništenju postupka javne nabave od 4. svibnja 2020. godine. Nakon navedenog rješenja tuženika naručitelj je proveo novi postupak pregleda i ocjene ponuda i donio osporenu odluku od 21. srpnja 2020. godine. U ponovnom postupku naručitelj je dana 2. srpnja 2020. od tužitelja zatražio razjašnjenje/pojašnjenje ponude, odnosno da dokaže da je u sklopu već dostavljenih ugovora izvršavao, između ostalih i usluge koje su iste ili slične predmetu nabave kao u ovom postupku javne nabave, te da ujedno dokaže koja je vrijednost tih istih ili sličnih usluga, s obzirom da se točkom 23. DON priznaje jedino vrijednost tih usluga, a ne cjelokupnog ugovora koji u sebi sadrži i neke druge usluge/radove. Naručitelj je od tužitelja navedeno zatražio na temelju odredbe članka 293. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16., dalje: ZJN).

Naime, u konkretnom slučaju naručitelj Hrvatske vode, pravna osoba za upravljanje vodama je objavio 8. travnja 2019. godine poziv na nadmetanje dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na razdoblje od četiri godine, br. objave: 2019/S 0F2-0013038, predmet nabave: usluga održavanja detaljnih melioracijskih građevina za odvodnju i navodnjavanje na branjenom području br. 208 područje malog sliva Cetina za razdoblje od četiri godine. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda, gdje su kao kriteriji određeni cijena (85%) i iskustvo voditelja poslova (15%).

Točkom 23. DON – Tehnička i stručna sposobnost propisano je: da je ponuditelj dužan dokazati da je u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom pet godina sukladno članku 268. stavak 1. točka 3. ZJN, koje prethode toj godini izvršio poslove održavanja i/ili osposobljavanja detaljnih melioracijskih građevina za odvodnju i navodnjavanje ili slične poslove. Naručitelj će prihvatiti slijedeći dokument kao dostatan dokaz tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta: popis glavnih usluga, koji sadrži vrijednost usluga, datum izvršenja usluge te naziv druge ugovorne strane, da je izvršio poslove održavanja i/ili osposobljavanja detaljnih melioracijskih građevina za odvodnju i navodnjavanje ili slične poslove, financijske vrijednosti minimalno jednake iznosu procijenjene vrijednosti nabave (bez PDV-a). Pod sličnim poslovima naručitelj će smatrati usluge sukladno odredbi članka 107. Zakona o vodama (Narodne novine, broj 153/09., 63/11., 130/11., 56/13., 14/14. i 46/18.). Dakle, citiranom odredbom članka 23. DON istim poslovima kao predmet nabave smatraju se poslovi održavanja i/ili osposobljavanja detaljnih melioracijskih građevina za odvodnju i navodnjavanje, a sličnim predmetom nabave smatraju se poslovi propisani odredbom članka 107. Zakona o vodama.

Nije sporno da je tužitelj u roku za dostavu ponuda dostavio ESPD obrazac i popis poslova/ugovora (devet ugovora) kao dokaz ispunjavanja uvjeta tehničke i stručne sposobnosti iz točke 23. DON. Međutim naručitelj je tužitelju dana 2. srpnja 2020. godine uputio zahtjev za razjašnjenjem, odnosno dostavom informacija tražeći da za svaki od dostavljenih devet ugovora/usluga navedenih u ESPD obrascu navede koji se financijski iznos odnosio na iste ili slične poslove definirane DON-om, budući da iz dostavljenog ESPD obrasca nije razvidno da se navedeni ugovori/usluge odnose na iste ili slične poslove definirane DON, kao ni financijska vrijednost pojedinog ugovora koji se odnosi isključivo na navedene iste ili slične poslove.

Tužitelj je stoga 7. srpnja 2020. godine naručitelju dostavio tablicu s popisom svih ugovora u kojoj je označio koji dio pojedinog ugovora/usluge se odnosi na radove koje smatra istim ili sličnim predmetnim radovima te u prilogu dostavio i ispravljeni ESPD obrazac u kojem se u dijelu IV: kriteriji za odabir gospodarskog subjekta, odjeljak C: tehnička i stručna sposobnost, točka 1.C: za ugovore o javnim uslugama, pored već dostavljenih ugovora/usluga navedenih u ESPD obrascu u ponudi navodi osam novih ugovora/usluga navedenih detaljno u obrazloženju osporenog rješenja tuženika.

Iz odgovora na tužbu naručitelja proizlazi shvaćanje istog da samoinicijativno, bez zahtjeva naručitelja, tužitelja dopunjavanje svoje ponude – ESPD obrasca novim ugovorima/uslugama u svrhu dokazivanja ispunjavanja tehničke i stručne sposobnosti iz točke 23. DON prelazi granice dopuštenog postupanja ponuditelja – tužitelja te da ponudu nije bilo dopušteno dopunjavati s novim ugovorima/uslugama.

Isto tako tuženik u svom odgovoru na tužbu smatra da tužiteljevo postupanje, prelazi granice odredbe članka 293. Zakona o javnoj nabavi, te da predstavlja protupravnu izmjenu ponude, da prelazi granice navedene odredbe 293. stavak 1. Zakona i ujedno predstavlja povredu članka 280. stavak 6. i 8. Zakona o javnoj nabavi, jer je tužitelj svojom radnjom izmijenio ponudu nakon isteka roka za dostavu ponuda. Smatra da uvođenjem novih elemenata u ponudu koju dovode do sadržaja različite ponude od inicijalne ponude, prelazi granice dopuštenog postupanja u primjeni članka 293. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi.

Smatra da je tužitelj sadržajno izmijenio svoju ponudu te dokazivao da udovoljava uvjetima i zahtjevima iz točke 23. DON ugovorima na koje se nije pozvao prije isteka roka za podnošenje ponude što prema presudi suda EU T-387/14 nije dopušteno. Tuženik smatra da pritom nije odlučna činjenica što su i ti novi ugovori izvršeni prije isteka roka za dostavu ponuda već da je odlučna činjenica kojim referencama se tužitelj u roku za predaju ponude nominirao u predmetnom postupku javne nabave. Smatra da bi se dopuštanjem izmjene popisa ugovora dala prednost jednom ponuditelju, odnosno tužitelju.

Odredbom članka 293. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi propisano je da ako su informacije ili dokumentacija koju je trebao dostaviti gospodarski subjekt nepotpuni ili pogrešni ili se takvima čine ili ako nedostaju određeni dokumenti, javni naručitelj može poštujući načela jednakog tretmana i transparentnosti, zahtijevati od određenih gospodarskih subjekata da dopune, razjasne, upotpune ili dostave nužne informacije ili dokumentaciju u primjerenom roku ne kraćem od pet dana.

Prema ocjeni ovog Suda, protivno shvaćanju naručitelja i tuženika dostavljanjem novog ESPD obrasca i novog popisa izvršenih usluga/ugovora u konkretnom slučaju nije došlo do pregovaranja u smislu članka 293. stavak 2. ZJN-i niti povrede odredbi Zakona o javnoj nabavi. Naime, naručitelj je bio obvezan pozvati tužitelja na otklanjanje nedostataka pojašnjenje koja obveza naručitelja proizlazi iz odredbe članka 293. stavak 3. Zakona o javnoj nabavi koja propisuje obvezu javnog naručitelja da u zapisniku o pregledu i ocjeni obrazloži

razloge ukoliko u postupku javne nabave ne primjenjuje mogućnosti iz stavka 1. tog članka Zakona.

U konkretnom slučaju ovaj Sud ocjenjuje da nisu postojali nikakovi razlozi za nepostupanje u skladu s odredbom članka 293. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi, iz razloga što se eventualni nedostatak već dostavljene dokumentacije tužitelja odnosio na dokumentaciju kojom je tužitelj dokazivao tehničku i stručnu sposobnost. Stoga ovaj Sud ne prihvaća niti pozivanje tuženika na stajalište ovog Suda izraženo u presudi broj: UsII-200/20 od 16. srpnja 2020. godine s obzirom da se ne radi o istoj odnosno sličnoj činjeničnoj niti pravnoj situaciji.

Pritom je prema ocjeni ovog Suda od važnosti činjenica da se novo dostavljeni popis ugovora odnosi na izvršene usluge prije isteka roka za dostavu ponuda. Nadalje, treba reći da je u konkretnom slučaju u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj tražio pojašnjenje koje se odnosilo na tehničku i stručnu sposobnost kao jedan od kriterija za odabir gospodarskog subjekta, pa dostavljanjem od strane tužitelja novog popisa izvršenih usluga/ugovora izvršenih prije isteka roka za dostavu ponude nije došlo do pregovaranja u vezi s kriterijima za odabir ponude.

Glede dosega odredbe članka 293. Zakona o javnoj nabavi ovaj Sud je već u više svojih odluka izrazio stajalište da ne postoji načelan odgovor na navedeno pitanje, već da odgovor treba tražiti u svakom konkretnom slučaju i o svakom pojedinom slučaju procijeniti je li konkretno postupanje naručitelja odnosno ponuditelja u primjeni članka 293. Zakona o javnoj nabavi izišlo iz okvira propisanog odredbom članka 293. Zakona. Granice dopuštenog postupanja naručitelja, odnosno ponuditelja u smislu citirane odredbe Zakona određeni su samim izričajem te zakonske odredbe koji dopušta dopunu, razjašnjenje, upotpunjavanje ili postavljanje nužnih informacija ili dokumentacije samo ako su te informacije i dokumentacija ponuditelja opterećeni nedostatcima precizno određenim u toj zakonskoj odredbi.

Slijedom navedenog, osporeno se rješenje se tuženika, uz obrazloženje kakvo je njime dano, ne može ocijeniti zakonitim, kao niti Odluka naručitelja pa je pozivom na odredbu članka 58. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), riješeno kao pod točkom I. i II. izreke.

Odluka o visini troškova donesena je na temelju odredbe članka 79. stavak 2. i 4. ZUS-a, obzirom da je tužitelj uspio sa tužbom i žalbom, pa mu stoga pripada trošak žalbenog postupka u iznosu od 25.781,25 kn na teret naručitelja na temelju odredbe članka 431. ZJN-i, kao i trošak upravnog spora – sastava tužbe u iznosu od 3.125,00 kn na teret tuženika, sukladno Tbr. 23. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12., 103/14., 107/15.), kao pod točkom III. i IV. izreke.

Odbijen je zahtjev zainteresirane osobe naručitelja za naknadu troška obzirom da nije uspjela u sporu, na temelju odredbe članka 79. stavak 4. ZUS-a (točka V. izreke).

U Zagrebu, 10. prosinca 2020.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.

Za točnost otpredak – ovlaštenu službenicu

Tanja Nemčić

